

- 1) Muuta ensivakuutusta kuin henkivakuutusta koskevien lakien, asetusten ja hallinnollisten määräysten yhteensovittamisesta, säännöksistä, joilla helpotetaan palvelujen tarjoamisen vapauden tehokasta käyttämistä, sekä direktiivin 73/239/ETY muuttamisesta 22 päivänä kesäkuuta 1988 annetun toisen neuvoston direktiivin 88/357/ETY 2 artiklan c alakohdan ja d alakohdan viimeisen luetelmakohdan ja 3 artiklan mukaan jäsenvaltio voi kantaa vakuutusveroa toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalta oikeushenkilöltä niistä vakuutusmaksuista, jotka tämä oikeushenkilö on maksanut niin ikään toisessa jäsenvaltiossa sijaitsevalle vakuutusyhtiölle sellaisten riskien vakuuttamisesta, jotka liittyvät verotusvaltiossa sijaitsevan, tämän oikeushenkilön suoraan tai välillisesti omistaman tytäryhtiön liiketoimintaan. Vastaus sama myös siinä tapauksessa, että vakuutusmaksut maksanut oikeushenkilö ja se oikeushenkilö, jonka liiketoimintaan liittyvät riskit vakuutus kattaa, ovat samaan konserniin kuuluvia yhtiöitä, jotka ovat toisiinsa muunlaisessa sidossuhteessa kuin emoyhtiö-tytäryhtiösuhteessa.
- 2) Direktiivin 88/357/ETY 2 artiklan d alakohdan viimeisessä luetelmakohdassa olevien käsitteiden vakuutuksenottaja tai jäsenvaltio, jossa riski sijaitsee tulkintaan ei vaikuta se, miten vakuutettua riskiä koskevat vakuutusmaksut laskutetaan ja maksetaan konsernin sisällä.

(¹) EYVL C 204, 17.7.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(viides jaosto)

14 päivänä kesäkuuta 2001

asiassa C-345/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Ranskan tasavalta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Arvonlisävero – Kuudennen arvonlisäverodirektiivin 17 artiklan 2 ja 6 kohta – Arvonlisäverollisiin liiketoimiin käytettyjen kulkuneuvojen hankintojen yhteydessä suoritetun veron vähennyskelpoisuus – Rajoittaminen koskemaan ainoastaan kulkuneuvoja, joita käytetään yksinomaan ajo-opetukseen)

(2001/C 212/03)

(Oikeudenkäyntikieli: ranska)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan Euroopan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-345/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään E. Traversa ja H. Michard) vastaan Ranskan tasavalta

(asiamiehinään aluksi K. Rispal-Bellanger ja S. Seam, sittemmin J.-F. Dobelle ja S. Seam), jota tukee Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta (asiamiehinään G. Amodeo, jota avustaa G. Barling), jossa kantaja vaatii yhteisöjen tuomioistuinta toteamaan, että Ranskan tasavalta ei ole noudattanut jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta – yhteinen arvonlisäverojärjestelmä: yhdenmukainen määräytymisperuste – 17 päivänä toukokuuta 1977 annetun kuudennen neuvoston direktiivin 77/388/ETY (EYVL L 145, s. 1), sellaisena kuin se on muutettuna direktiivin 77/388/ETY muuttamisesta ja uusista toimenpiteistä arvonlisäveron yksinkertaistamiseksi – tiettyjen vapautusten soveltamisala ja niiden täytäntöönpanoa koskevat yksityiskohtaiset säännöt – 10 päivänä huhtikuuta 1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/7/EY (EYVL L 102, s. 18), 17 artiklan 2 kohdan mukaisia velvoitteitaan, koska se myöntää ajo-opetusta tarjoaville verovelvollisille oikeuden vähentää näiden käyttämien kulkuneuvojen osalta niiden hankinnan yhteydessä suoritetun arvonlisäveron ainoastaan sillä ehdolla, että kulkuneuvoja käytetään yksinomaan tähän toimintaan, yhteisöjen tuomioistuinin (viides jaosto), toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja A. La Pergola sekä tuomarit D. A. O. Edward, P. Jann, S. von Bahr (esittelevä tuomari) ja C. W. A. Timmermans, julkisasiamies: L. A. Geelhoed, kirjaaja: R. Grass, on antanut 14.6.2001 tuomion, jonka tuomiolauselma on seuraava:

- 1) Kanne hylätään.
- 2) Euroopan yhteisöjen komissio veloitetaan korvaamaan oikeudenkäyntikulut.
- 3) Ison-Britannian ja Pohjois-Irlannin yhdistynyt kuningaskunta vastaa omista oikeudenkäyntikuluistaan.

(¹) EYVL C 333, 20.11.1999.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO

(kolmas jaosto)

14 päivänä kesäkuuta 2001

asiassa C-473/99, Euroopan yhteisöjen komissio vastaan
Itävallan tasavalta (¹)

(Jäsenyysvelvoitteiden noudattamatta jättäminen – Direktiivi 95/30/EY – Työntekijöiden suojeleminen vaaroilta, jotka liittyvät biologisille tekijöille altistumiseen työssä – Direktiivin määräajassa tapahtuvan täytäntöönpanon laiminlyönti)

(2001/C 212/04)

(Oikeudenkäyntikieli: saksa)

(Väliaikainen käännös: lopullinen käännös julkaistaan yhteisöjen tuomioistuimen oikeustapauskokoelmassa)

Asiassa C-473/99, Euroopan yhteisöjen komissio (asiamiehinään W. Bogensberger) vastaan Itävallan tasavalta (asiamiehe-